

Kobbergrundens Fyrstib—Niddingens Fyr i Maanederne December, Januar og Februar, der ere Rødspættens vigtigste Vegetid.

Ogsaa denne Bestemmelse er grundet paa de Underjøgelse, man har foretaget i de senere Aar. Det er paavist (Beretning IV.) at de legende Rødspætter findes i det sydlige Kattegat fornemlig i Anholt's nærmeste Omegn. Dette Forhold er almindelig bekendt, idet der hver Vinter fra Anholt føres store Mængder af maagre og lidet værdifulde — udlegede eller ikke udlegede Rødspætter — til det kjøbenhavnske Marked, hvilket har givet Anledning til mangfoldige Klager og foranlediget et meget stort Antal Fiskere bosiddende i forskellige Egne af Sjælland og Sjælland til i Aaret 1890 til Regering og Rigsdag, at indgive et Andragende om Forbud mod Baadfiskeri i Kattegat i de nævnte Maaneder.

En ganske tilsvarende Bestemmelse er i Fiskerikonventionen mellem Danmark og Sverige optaget for Snurrevaadfiskeriet uden for de begge Lande forbeholdte Fiskeomraader i Kattegat.

5te og 6te Stykke. I den Betænkning over Forslag til Lov om Fiskeriet i Danmark, som den 23de Februar 1888 afgaves af Folketingets Udvalg, blev det foreslaaet, at det i Lovforslaget indeholdte Forbud mod Brugen af ethvert Slags Vaad uden for Vesterhavet og Kattegat i Maanederne Marts, April og Maj skulde indskrænktes til at angaa Malevaad. Dette vedtoges ogsaa ved Lovens 2den Behandling i Folketinget, men paa Grund af Vanskeligheden ved at bestemme og kontrolere, hvilke Vaad, der vare Malevaad, udgik Bestemmelsen atter ved Lovens 3dje Behandling i Folketinget, hvor § 9 fik sin nuværende Skikkelse.

Da det maa erkendes, at Malevaaddene paa Grund af deres ringe Mængdestørrelse ubetinget ere de for Fiskeriet navnlig i de sydlige Farvande mest skadelige Vaad, og da et Forbud mod Brugen af disse Vaad, naar Fredningstiden udvides til Vintermaanederne, vil kunne erstatte det i Henhold til den gældende Lovs § 9 bestaaende Forbud mod Brugen i Foraarsmaanederne af hvilket som helst Slags Vaad i Vandet, hvis Omfang nærmere bestemmes af Indenrigsministeren, har man anset det for rigtigst at foreslaa Bestemmelsen om Fredning mod Vaad affattet i Overensstemmelse hermed. Den herefter fornødne Bestemmelse om, hvad der skal forstaaes ved Malevaad, vil, som stet i § 11, 6te Stykke, kunne gives saaledes, at som Malevaad betragtes ethvert Vaad, hvis Mængde ere under $1\frac{1}{4}$ Tommes Længde i strakt Maal — herfra dog undtaget Agnvaad

samt Landdragningsvaad for Silb eller Brisling.

Den foreslaaede Udvidelse af Fredningstiden til Lidsrummet fra 15de November til 31te Maj vil ikke i nogen væsentlig Grad gøre Indskrænkning i Malevaaddenes Benyttelse til Malefiskeri, idet Forbudet ikke gælder i den Tid, i hvilken Vaadfiskeriet efter Al hovedsagelig foregaar; derimod vil Brugen af Malevaad til andet Slags Fiskeri blive hæmmet til Gavn for Fiskerierne i det hele; i saa Henseende skal man eksempelvis fremhæve, at Bestemmelsen vil sætte en Stopper for det ødelæggende Rejefiskeri, der foregaar med tunge belastede, smaamaaske Malevaad i den Tid, Rejen ligger fast paa Havbunden.

En anden og vægtig Grund til den foreslaaede Udvidelse af Fredningstiden mod Malevaaddene er Hensynet til de Fiskere, som fiske med faststaaende Redskaber saasom Silde-, Gedde-, Åborre- og Torsternser og Bundgarn. Der lyder steds Klager fra Fiskerne over det store Antal af saadanne Redskaber, der ødelægges eller bortslæbes af Malevaaddene, særligt naar disse benyttes om Natten som Drivvaad, og Bestemmelsen kan derfor ventes at ville blive modtagen med Tilfredshed af en stor Del af Fiskerbefolkningen navnlig ved de sydlige Farvande.

Med Hensyn til Formuleringen af Bestemmelsen skal man endelig bemærke, at man ikke har anset det for nødvendigt at undtage Vesterhavet, Skagerak og Kattegat fra Forbudet, idet Malevaad ikke benyttes i disse Farvande.

§ 11, næstsidste Stykke. Erfaringen har vist, at der i Loven tiltrænges en Bestemmelse om, hvad der skal forstås ved Agnvaad, for at ikke Forbudene mod Brugen af Vaad skulde blive omgaaede ved, at Fiskerne benytte almindelige Vaad og Malevaad under Paastud af, at de bruge dem til Fangst af Agn.

Den foreslaaede Maksimums Størrelse for Agnvaaddene, der af Hensyn til Kontrollen kun bør tillades benyttede om Dagen, er fuldt ud tilstrækkelig til Agnfiskeri, medens den udelukker Vaaddenes Benyttelse til andet Fiskeri.

Agnvaad af Lærred benyttes paa Stagen, hvor det er af Betydning for Fiskeriet, at dets Størrelse og Benyttelse ikke indskrænktes; det er derfor undtaget fra Bestemmelsen, der ikke derved kan omgaaes, idet Vaad af Lærred kun kunne benyttes som Agnvaad.

§ 11, sidste Stykke. Opmærksomheden er i den nyeste Tid bleven henledet paa den skadelige Virkning, der er forbunden med Brugen af Stangeredskaber med